

ZENTA STRAZDIŅA

(1915 – 2000)

Kādā no savām kladēm, kurās daudzu gadu garumā Zenta Strazdiņa rakstījusi savas atmiņas un dzeju, ir šādas rindas:

*No kārklu pumpuriem,
No zaļiem skuju mežiem,
No cīruļdziesmām tālām, sirdij tuvām,
Tev nesu sveicienus.*

Šis dzejolis ļoti patiesi raksturo pašu autori.

Viņa ir lauku sieviete, kura visu mūžu dzīvojusi dabas vidē, strādājusi lauku darbus, vērojusi dabu un pratusi saskaņot skaistumu visās tās norisēs.

Zenta Strazdiņa ir dzimusi Sinolē, muižas kučiera ģimenē, lielāko daļu mūža kopā ar vīru Arnoldu dzīvojusi Mālumuižā, bet mūža novakari pavadījusi pie meitas Maijas Lejasciema „Paideros”.

Viņa ar mīlestību vienmēr dzīvojusi līdz bēnu un mazbēnu, citu tuvu cilvēku gaitām, uz jubilejām viņiem veltījusi skaistus dzejas pantus.

Zenta Strazdiņa arī labprāt piedalījās pagasta sabiedriskajā dzīvē – attēlā redzam mirkli, kad viņa aktierim Kārlim Sebrim dāvā pašas ceptu rudzu maizes klaipu kā sveicienu no dzimtās puses.